

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0195

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA

ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK

nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 13.12.2014

podpis: [Podpis]

Č.j.: VS-1715/835.3/2-2013

Praha dne 21.11.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal _____ (dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“), _____ státní občan **Srbské republiky**, trvale bytem 15

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Jmenovaný podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje dne 16.05.2013. Trvalý pobyt na území ČR mu byl povolen dne 20.01.2010. Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 17.07.2013.

Žadatel byl usnesením MV ze dne 13.09.2013 o přerušení řízení o jeho žádosti na dobu 30 dnů, v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), informován o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 17.07.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství ČR. Byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí, a dále že si podle § 33 správního řádu může zvolit zmocněnce. Jmenovaný pak byl uvedeným usnesením požádán o předložení konkrétních dokladů a podání informací, jež dané usnesení přesně specifikovalo.

Jmenovaný pak svými podáními, jež MV obdrželo dne 11.10. resp. 24.10.2013, na předmětné usnesení reagoval. Protože Ministerstvo vnitra potřebovalo vysvětlení a doplňující důkazy k určitým skutečnostem, řízení znovu přerušilo, tentokrát na dobu 14 dnů, a to usnesením ze dne 28.04.2014. Žadatel na usnesení následně reagoval svým dopisem s přílohami, jež MV obdrželo dne 28.05.2014. Jmenovanému pak bylo ještě dopisem ze dne 23.09.2014 nabídnuto, aby do spisu nahlédl s tím, že tak může

učinit ve lhůtě 8 dnů od doručení daného dopisu. Žadatel elektronickým dopisem ze dne 2.10.2014 odpověděl, že této možnosti nevyužije.

Správní orgán pak na základě zjištění všech skutečností rozhodných pro objektivní rozhodnutí ve věci (popis viz dále) dospěl k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

MV předně připomíná, že dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o státním občanství“). Podle § 74 zákona o státním občanství se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti zákona o státním občanství, dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti zákona o státním občanství pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. s tím, že u žadatele v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona.

Žadatel, který disponuje cestovním pasem č. _____, platným od 18.07.2009 do 18.07.2019, je držitelem dokladu o povolení k trvalému pobytu č. _____ s platností do 20.01.2020. Jmenovaný v České republice vystudoval Fakultu elektrotechnickou a dne 15.09.2006 obdržel akademický titul bakaláře. Po dvou zaměstnaneckých poměrech zakotvil v roce 2011 u firmy _____ s.r.o., kde pracuje jako obchodní zástupce. Žadatel je svobodný, v Srbsku žije jeho matka.

Pokud jde o stanoviska příslušných orgánů, Obec Stará Huť (dále jen „OSH“) sdělila, že žadatele nezná, neboť se v obci nevyskytuje. Krajský úřad Středočeský kraj nemá námitek k udělení státního občanství, pokud budou splněny všechny zákonné podmínky podle § 7 zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Odbor cizinecké policie Příbram (dále jen „OCP“) ponechává posouzení žádosti zcela na rozhodnutí Ministerstva vnitra.

MV poté zkoumalo, zda žadatel splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona, z něhož plyne, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm výslovně uvedené. Dále předmětný zákon stanoví taxativně vymezené důvody pro jejich případné prominutí, zakotvené v jeho § 11.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 21.11.2014, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že tuto podmínku splňuje.

Stejně je tomu s podmínkou dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona, neboť záznam o pohovoru ze dne 15.05.2013 potvrdil, že jmenovaný prokázal znalost českého jazyka před Krajským úřadem Středočeského kraje v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, a tuto podmínku tak rovněž splňuje.

MV se dále zabývalo otázkou, zda žadatel plní povinnosti týkající se dodržování pobytového režimu a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy zda splňuje podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Jmenovaný předložil potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 29.04.2013, které potvrdilo neexistenci jeho daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky k uvedenému dni. Výše bylo zmíněno stanovisko OCP k předmětné žádosti o státní občanství. V něm je mj. uvedeno, že nebylo zjištěno, že by se dopustil přestupku dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „pobytový zákon“). Ze stanoviska OCP však dále vyplynulo, že je hlášen k pobytu na adrese S Výše bylo zmíněno stanovisko OCH z 29.05.2013, které jasně deklarovalo, že žadatele neznají, neboť se v obci nevyskytuje. Na požádání Ministerstva vnitra OCP provedl v lednu a únoru 2014 opakované pobytové kontroly na dané adrese Vyslechnutý nájemce sdělil, že zmíněnou nemovitost obývá sám cca dva měsíce a před ním tam bydlela mladá rodina. OCP doplnil, že se lze domnívat, že pobyt na adrese je fiktivní a byl zřízen pouze k udělení státního občanství. Následné vyjádření jmenovaného, že na adrese ve bydlel do 1.12.2013 rozhodující orgán shledal nevěrohodným, když výpověď svědka z pobytové kontroly i stanovisko OCH shodně potvrzují, že žadatel fakticky v obci nebydlí, když i pronajímatel nemovitosti vypověděl, že žadatel užívá dům „spíše v zimních měsících“. Žadatel nahlásil změnu svého pobytu, tedy svou skutečnou adresu až 27.05.2014, nřičemž OCP jmenovaného neznal 29.05.2013. Žadatel nezpochybňuje, že se ze přestěhoval přímo na současnou adresu trvalého pobytu. Porušil tak ustanovení § 98 odst. 1 pobytového zákona.

MV dále posoudilo, jakým způsobem žadatel plnil své povinnosti plynoucí ze zvláštního právního předpisu upravujícího zdravotní pojištění. Jmenovaný, který je pojištěncem VZP hradil zdravotní pojištění špatně po celý rok 2010, kdy své zálohy ve výši 1080,- Kč resp. 1601,- Kč hradil opožděně, z čehož mu nabíhalo penále. Jeho chyby v placení jsou jednoznačně spojeny s obdobím, kdy působil jako OSVČ. Žadatel k tomu uvedl, že se u něj průběžně měnila zákonná výše pojištění a tuto skutečnost nebyl z organizačních a časových důvodů schopen vždy náležitě sledovat. Ačkoliv s ohledem na časový odstup nejde o dramatická pochybení v těchto platbách, s ohledem na žadatelovo dlouhodobější porušení pobytového zákona dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona nesplňuje, neboť porušil povinnosti hned dvou zvláštních právních předpisů současně.

Nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona. To však není žadatelův případ. Porušení pobytového zákona svým vysvětlením nevyvrátil. Argument, že majitel bytu na adrese jeho trvalého pobytu v Praze žije v Německu, při současných dopravních a komunikačních možnostech neobstojí. Námitka, že po upozornění zdravotní pojišťovny vždy dlužnou částku či penále uhradil, není důvodem hodným zvláštního zřetele, došlo-li k tomu opakovaně. Navíc v důsledku souběhu porušení dvou zvláštních předpisů najednou lze těžko posuzovat případ jmenovaného hodným zvláštního zřetele. MV tak

nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů žadateli neprominulo.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl žadatel nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Jmenovanému byl trvalý pobyt povolen dne 20.01.2010. O státní občanství požádal dne 16.05.2013, tj. cca po třech letech a necelých čtyřech měsících od povolení trvalého pobytu. Jmenovaný proto požádal o prominutí splnění dané podmínky s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona, kdy podle jeho tvrzení žije na území České republiky od roku 2000. Z žadatelova dodatku k diplomu plyne, že první zkoušky na ČVUT složil v říjnu 2004. Jeho pobyt na území ČR po dobu deseti let lze nepřímo vyčíst i z potvrzení OAMP Ministerstva vnitra ze dne 23.10.2013. Jak však bylo výše uvedeno, na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona, což není případ jmenovaného, který nesplňuje i podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Rozhodující orgán proto možnost plynoucí z § 11 odst. 1 písm. b) zákona nevyužil a nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, žadateli neprominul.

Ministerstvo vnitra proto na základě těchto skutečností rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství ČR způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a státní občanství České republiky mu neudělilo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).



JUDr. Bohuslav Maxa
referent všeobecné správy vnitřních věcí státu

VYPRAVENO
dne 21. 11. 15
příloha